

KAPOCS

K ÁLMÁN BÁTYÁNKNAK
90.ik SZÜLETÉSNAPIJA ALKALMÁBÓL
TOVÁBBIJÓ ERŐT,
EGÉSZSÉGET ÉS BOLDOGSÁGOT

KIVÁN

ÉS

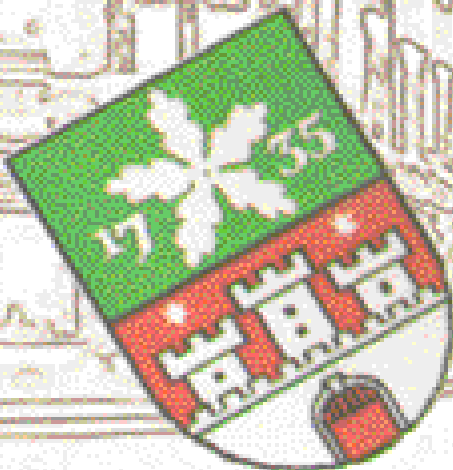
A 'MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
TISZTIKERESZTJE'
KITÜNTETÉSHEZ
ŐSZINTE SZÍVVEL GRATULÁL

A

SOPRONI ALUMNI

Március 23, 2003

Vancouver, BC

Roller Kálmán, a UBC Faculty of Forestry - Sopron Division dékánja, 1960

The collection of greetings and congratulations herein, to celebrate Kalman Roller's 90th birthday and to commemorate some of the high honors recently bestowed upon him are sincere expressions of gratitude by some of his teaching colleagues and students associated with the former Sopron Division of the Faculty of Forestry, University of British Columbia.

Kedves Kálmán Bátyám!

Hadd csatlakozzak én is, legfiatalabb tanártársad, a sok-sok tisztelőd jókívánságaihoz 90-ik születésnapodon. A jó Isten éltesse legalább 100 évig! Egyúttal őszinte szívvel, hidd el, gratulálok kitüntetéseidhez; a magyar államihoz és a UBC díszdoktorátushoz. Bár az utóbbi alkalmából már megszorítottam a kezedet, de volt ott annyi soproni, hogy nyilván az én gratulációmra külön nem emlékszel.

Nem voltunk látszólag azonos utakon, de a körülmények és a gondviselés erről nem tehetnek. A 'menjünk - ne menjünk' dilemmnát Ausztriában te oszlattad el, amit az 1990 november 4-én a hazatért ünneplő találkozón elmondott beszédemben így írtam meg: "Ha Roller Kálmán Dékán úr, szinte látnoki módon, nem hitt volna küldetésünk sikerében - talán sose szálltunk volna hajóra, hogy elhagyjuk Európát."

Szeretnék hozzátenni még egy személyes élményt, ami keresztény hitedet tette nyilvánvalóvá előttem. Ezt még senkinek nem mondtam el, talán már te sem emlékezel, de így volt. Tagja voltam, talán 1954-ben, az 5-tagú felvételi bizottságnak, ahol Gencsi növénytanból, Sebestyén erdőhasználatból, Szodfrid Pista pedig általános erdészeti kérdésekből faggatta a 'delinkveseket', a matematikára szóló kérdéseket pedig én kérdeztem. Te időnként bejöttél meghallgatni, hogy milyen 'anyag' lesz jövőre az első éven. Nos, Strauss, a 'párt embere' feltette a megszokott kérdést: "hisz Istenben?" Az illető, sajnos nem tudok visszaemlékezni nevére, határozottan kívágta: "Igen, hiszek". Te a szemekkel felém intettél, hogy menjek ki a folyosóra, ahol azt mondtad: "Laci, ezt a karakán gyereket fel kell venni". Visszamentem, és mikor mint minden felvételiző után, szavazásra került a sor a diák 3-2-re 'győzött'.

Családom minden tagja, 5 élő 'csemete' és talán nyárig már 12 unoka, nevében kívánok sokszoros áldást Rád és családotra. Szeretettel:

Adamovich László és Családja

Nagy embereket sokszor kés_n ünnepel a világ! Ma ünnepeljük szeretett Dékánunk, tanárunk 90-ik születésnapját. Örök tisztelettel és becsülettel tartozunk neki amiért összefogta a Soproni Egyetemet 1956-os 'exodus'-unk után. Tanárainkal, diákvezetőkkel közösen kiharcolták, hogy együtt maradhassunk és tanulmányainkat idegen földön, anyanyelvünkön fejezhessük be. Ezzel alapot kaptunk egy jobb élethez; nagyobb lehetőségek között, szabadon élni-dolgozni és erősíteni a magyar nép, Sopron és Alma Materünk hírnevét.

Kedves Kálmán Bátyám! Mind ezért őszinte köszönetemet fejezem ki és kívánok erőt, egészséget, boldogságot és békesség hosszú életet.

Jó szerencsét, Üdv az erdésznek,

Palkovics R. János alias Palkó

Roller Kálmán köszöntését gondolom a köreinkben élő költői lelkek sokkal szebben tudják kifejezni, de azért én is szeretnék Neki kívánni további jó egészséget, sok örömet és boldogságot; és mégegyszer megköszönni sok fáradozását a soproni csoport érdekében kivándorlásunk óta.

Tisztelettel, Bella Imre

Kedves Dékán Úr,

Kilencvenedik születésnapja alkalmából szívélyes üdvözlőnkét küldjük szeretettel. Köszönjük összetartó erejét az egyetemi tanulmányainkat megszakító zavaros időben, hitét a jövőben, tisztán látó és kitartó fáradozását a történelemben egyedülálló cél elérése érdekében: külföldön befejezni tanulmányainkat és kezünkbe adni a diplomát. Részünkre megteremtette az alapot, hogy új körülmények között, képességeink szerint, folytassuk életünket, mely hála Istennek minékünk szépre sikerült.

Viszlainé Delkin Éva és
Viszlai János (volt V-éves hallgatók).

Kálmán Bátyámnak 90-ik születésnapja alkalmából erőt, egészséget és boldogságot kívánok.

Tisztelettel, (az Öreg) Kassay Viktor

Kedves Kálmán Bácsi, Aglája Néni,

Ezzel a levéllel elsősorban Kálmán Bácsinak kívánok jó egészséget és Isten áldását 90.-ik születésnapja alkalmából!

Én nemcsak mint Kálmán bácsi egyik diákja küldöm üdvözetem, hanem úgy is mint az a diák akinek Kálmán Bácsi volt az esküvői tanúja St. John-ban, 1957 január 12.-én. 46 év múltával nehéz felidézni azokat az érzéseket ami egy új világ, új élet kezdetét jelentette számunkra. A bizonytalanság, homályos jövő árnyékában egy szabad világ légköre adott erőt arra, hogy bizalommal nézzünk a jövő felé és összekössük életünket akkori évfolyamtársammal, Erdős Mártával. Ezen a gyönyörű hóeséses napon a kanadai televízió a szertartás egy részét Kanada szerte le is közvetítette. Az esemény egyedülálló volt, nemcsak azért mert esküvőnk az első házasságkötés volt a Kanadába került magyar menekült csoportból, hanem azért is mert A.B. Leverman püspök kivételesen felajánlotta a szertartás levezetését. Ezzel kapcsolatban, érdekesség kedvéért, szeretnék pár sort idézni az akkor írt naplóból: „...Takaró Laci ruhája, Apt Dönci Bácsi cipője és egy máltai lovagtól kölcsön kapott fehér ing volt rajtam...” Azóta sok idő telt el. Márta 1967 novemberében autóbalesetben meghalt. Két kislányunk ma már asszony, Nóra két leánygyerekekkel, Clára, a férje előző házasságából, három örökbefogadott fiúval.

Persze az idő múlik, ma már nem mint diákok, hanem nyugdíjas, idős emberek rázzuk egymás kezét, ha találkozunk. A tanár-diák viszony is elmosódott az idő múltával, ma már mint egy régi barát- ismerősként üdvözljük egymást, felelevenítve a közös múltunkat, egyedülálló történetünket. Ilyenkor visszatekintünk az elmúlt 46 évre, latolgatjuk azokat az eseményeket és azok következményeit, amik kisodortak bennünket a szülőföldünkről egy új, de szabad világba. Mára az elnyomó rendszer, ami miatt reményünket vesztve elhagytuk hazánkat, már megdőlt. Mi megis maradunk itt, mert a 46 év alatt kieresztett gyökereinket már itt tartanak, feleség, gyerekek, unokák már ide húznak. Mindez talán egy kicsit fáj is, hiszen minden amiben mint fiatalok, nőttünk fel, más. Nyelv, a társadalmi és a természeti környezet mind új nehézséget és élményt adtak ittlétünk során, amiket néha ugyan nehezen, de végül megszoktunk és magunkévá tettünk. Maradunk tehát, régi diáktársak, tanárok, barátok közt, akikkel együtt érkeztünk ide. Itt megvan a sok közös élmény, megvannak az ismerős, de öregedő, arcok, a humor, az együttérzés, megvan a vitatkozás ami mindig visszahozza azt az érzést, hogy tulajdonképp semmi sem változott: diákok vagyunk és talán azok is maradunk életünk végéig. Kálmán Bácsira sem úgy gondolunk már mint a Dékánunkra, hanem mint arra személyre aki összetatotta ezt a „gárdát”, mert mindig fiainak tartott bennünket.

Ezért sok köszönet jár és ezért van az is, hogy a Kapocs külön kiadásával megemlékezünk Kálmán Bá' 90.-ik születésnapjáról, hogy továbbra se felejtse el bennünket, hogy továbbra is a fiai maradjunk. Isten éltesse Kálmán Bácsit!

Kováts Miklós, Öregdiák

Mit jelent nekem Roller dékán?

Roller Kálmánt 1955-ben, harmadéves koromban ismertem meg közelebről. Olyan közelről, amilyen csak ritkán és kevésnek adatik meg, különösen az ötvenes évek kommunista légkörében, amikor nem tudhattad, hogy egy rossz szó miatt elveszted-e az állásod, szabadságod vagy nem rúgnak-e ki az iskolából?

Már elsőéves koromtól udvaroltam egy kislánynak, akinek a mamája ellenezte legyeskedésemet, mert ő már kiszemelt egy végzős erdőmérnökhallgatót leányának. Mivel a tiltott találkozásaink leányával tovább folytak, az egyetemen panaszt tett ellenem aminek következtében Roller Kálmán dékánhoz hívtattak be kihallgatásra.

Nagy szorongásokkal járultam az 'igazgató elvtárs' elé. Addigra már két fegyelmi volt tarsolyomban (egyiket a tiltott walden viselésért, másikat a Marxizmus elő adóval való vitatkozásért kaptam) és féltem, hogy csak egy hajszál választ el a kirugástól. A dékán kérdésére, hogy "Mi a szándékod ezzel a kislánnyal?" azt válaszoltam, hogy: "Amikor én befejeztem az egyetemet, ő pedig a középiskoláját, összeházasodunk". Erre egy olyan meglepő kérdés következett, amitől megfagyott a vér az ereimben: "Hiszel te Istenben fiam?" kérdezte a dékán a 'szakérttségis' hallgatót, akit nyilván a 'megbízható munkásosztály' gyermekének tartott és akitől biztosan a nemleges választ várta. Ehelyett egy halk, szégyenlős igennel válaszoltam és vártam, hogy mindjárt ajtót is mutat az 'igazgató elvtárs', aki nem törheti, hogy így visszaéljek a népidemokrácia jóságával, ami által beengedtek az egyetemre. Legnagyobb meglepetésemre azonban, Roller dékán átkarolta a vállamat és csak ennyit mondott: "Akkor csak bízd a Jóistenre, Ő majd mindent megold."

Valóban meg is oldotta, mert még azon a nyáron megszöktünk Sopronból és a 21 éves egyetemista összeházasodott a 17 éves kislánnyal és öszre már házaspárként érkeztünk vissza, hogy folytassam a negyedévet. Egy év múlva pedig már feleségemmel, szüleivel, a diákság nagy hányadával és Roller Kálmánnal együtt menekültünk Kanadába.

Azóta Roller dékánra úgy tekintek, mint második édesapámra, akire mindig számíthatok és akitől félnem nem kell ha van bátorságom igazat mondani. Bár anyósom sohasem kedvelt, mégis neki köszönhetem, hogy Kálmán bácsit, ezt a csodálatosan tiszta és erős embert megismerhettem.

Roller Kálmán soha nem volt önző, nem bántott senkit és nem ártott senkinek. Eltúrte a rosszindulatú hazugságokat, rádobált rágalmakat és feláldozta saját anyagi jólétét és karrierjét a rábízott és a benne bízó diákjai érdekében. A vele szemben elkövetett igazságtalanságokat békés, keresztényi világszemléletével megbocsátotta és nem követelt kártérítést.

Nékem a most 90 esztendő Dr. Roller J. Kálmán, a soproniak 56-os dékánja, a magyar haza hőse, aki munkájával csak hasznot és elismerést hozott annak az egyetemnek, ahonnan mindnyájan származunk. Remélem, hogy ez az elismerés mindenki által még Kálmán bácsi életében megtörténik.

Üdv az Erdésznek, Benkő Géza, soproni öregdiák.

Kedves Kálmán bácsi!

Születésnap üdvözetünkkel köszöntjük és küldjük jókívánságainkat. Ez alkalommal fejezzük ki hálás köszönetünket, hogy Kálmán bácsi egymásra torlódó éveitől jó néhányat ránk áldozott és bennük minket is felölelt. Így most innen kérjük jó Istenünk segítségét, hogy még sokszor kívánhassunk Boldog Születésnapot Kálmán bácsinak.

Szeretettel: Jó Szerencsét!

Szász Julika és
Szász Pista.

Kedves Kálmán Bátyám,

Ez a köszöntő/köszönő levél már jó negyven éve íródik bennem. Sokszor visszagondolok arra a sorsdöntő repülőutunkra 56-ban, amikor, Kálmán bátyám szavait idézve, "tizenkét év után ez volt az első szabad karácsonyunk, amikor Miklóssal együtt szabadon vallhattuk meg hitünket és kimutathattuk őszinte érzéseinket, tanár és diák..."

Hálás vagyok a lehetőségért és a bizalomért, hogy munkatársak lehettünk, hogy példamutatást kaptam. Tanulhattam, hogy a vezetésre odaadás, elkötelezettség, fegyelem, szolgálatkészség és szeretet kell. Példát kaptam arra, hogy az önzetlen keresztény humanizmus hosszú lejáróban mindig átlép pillanatnyi széthúzó, gátló és önző akadályokon. A nehéz sors és történelmi események termelik ki azokat akik mernek tenni és vállukra emelni emberi képességeket meghaladó terheket. Így történt, hogy egy menekült egyetem vezetője, aki mindent elvesztett, négy fia mellé vállára emelte és magáévá tette másik kétszáz fiatal sorsát.

Vergődő korunkban, ahol lejárt ideológiák, hamis próféták, kapzsi kúfárok és lelketlen nihilizmus van a porondon, ott példakép lett nekünk Kálmán bátyám, a mi emberünk az embertelenségben, akire sok-sok évvel az egyetemi padok elhagyása után is tisztelettel és szeretettel tudunk felnézni.

Az utóbbi kilencven év történelme roskadásig telt; távolságban Borsodnádásd és Toronto óriási, de amit mi egyénileg és közösen kaptunk Kálmán bátyánktól, mindezeknél nagyobb lecke és örökség.

Boldog születésnapot, jó egészséget és további töretlen hitet kíván,

Grátzer Miklós

Kedves Kálmán Bácsi! Isten éltesse sokáig jó egészségben és boldogságban.

Kondor Gyuri (egy hajdani soproni 'negyedéves')

Ezen a napon gondolatban egy ölnyi virágcsokorral szeretnék megállni Kálmán bácsi előtt és elmondani, hogy a csokor minden szála egy történetet rejtő emlék nekem, de úgy hiszem az többi Vancouverbe szakadt soproni diáknak is. Ezzel a csokorral szeretném köszönetemet kifejezni a velünk töltött áldozatos évekért.

1955-ben fogtunk először kezét és már akkor megéreztem a meleg jóindulatot, a biztatást amit mindmáig tapasztalok. A nagy igazi emberi vizsgát 1956 novemberében tette le Kálmán bácsi, amikor feleségével és négy gyermekével együtt a szabadságot választotta és azt, hogy szeretett diákjaival végig járja az emigráció sokszor kemény és kíméletlenül göröngyös útját. Ünneplő lelkülettel, allegorikusan csak úgy tudom felidézni 1956 november 4-ét Sopronban, mint egy erős szélvihar által kidöntött fán fészkelő madarak menekülését, hogy menedéket és új hazát, új fészket keressenek egy idegen erdőben. Ennek a menekült, elveszettnek látszó csoportnak állt ő az élére és vezette mint egy iránytű mindig csak az egyenes és jó utat mutatva.

Kálmán bácsiban egy igazi jó magyar embert ünnepelek, aki nem csak nevelt nem csak tanított de gondoskodott is több mint 200 tagú soproni nagy családról. Szakmai tudásával nem csak a nyárfák nemesítésével foglalkozott, de nemesítette diákjainak a lelkét is és istápolta a tudás szeretetét.

És ma meghajtott fővel, Istennek hálát adva, köszöntöm 90.-ik születésnapján és felmérhetetlen hálámat rovom le, hogy látnoki eszméi összetartották a Vancouverbe került tanulni akaró diákok csoportját. Köszönet és hála a tanításért, a jóindulatú vezetésért, az őszinte barátságért és a szép soproni emlékekért.

Most pedig arra kérjük Istent, hogy tartsa közöttünk sokáig erőben, egészségben és hogy a 100.-ik születésnapját is együtt ünnepelesek itt Vancouverben.

Jó Szerencsét! Tisztelettel, Baraksó János

Köszönet Roller Kálmánnak.

Mi nem ismertük jól szeretett Dékánunkat de talán a következő sorok összefoglalják az érzéseinket. Amikor a forradalom Ausztriába sodort bennünket 1956-ban, akkor ott volt Roller Kálmán, aki nem nézte saját családja érdekét, hanem a tanulók együttes érdekeinek ajánlotta minden tevékenységét. Nem sok ember csinálta volna ezt hasonló körülmények között. Dékánunknak köszönjük, hogy Vancouverben magyarul tanulhattunk a soproni fakultáson. Mi nem tudunk olyanról a világon, hogy egy elszakadt egyetem továbbképezze tanulóikat saját nyelvükön egy idegen államban. Mi megkaptuk az itteni és sok más helyen elismert diplománkat és így egy új életet kezdhettünk Kanadában.

A magunk, fiaink István és Dénes és unokáink nevében szívből köszönjük Roller Kálmánnak mindazt amit a mi családunknak itt Kanadában megvalósított.

Sok boldog születésnapot kívánunk szeretett Dékánunknak.

Szalkai (Somogyi) Eszter és
Szalkai András

Felsorakszom én is évfolyamtársakkal, firmákkal és balekokkal, hogy elküldjem jókívánásaimat mint a magam mint a Sárka nevében, hogy gratuláljunk Kálmán bácsinak kilencvenedik születésnapja alkalmával és hogy kifejezzem hálámat és köszönetemet. A mi kapcsolatunk túl ment a professzor/diák viszonyon. Mi kollégák is voltunk Frederictonban és – amire mindig nagyon büszke maradok – Kálmán Bácsi nekem apai jóbarátom is lett. Isten éltesse Kálmán Bácsit!

Jó szerencsét, Magasi Laci (IV. emh - 1956)

Kedves Kálmán Bátyám !

Kilencvenedik születésnapja alkalmából sok szeretettel kívánok jó egészséget és további eredményekben gazdag életet.

Ma, 46 év után és hivatásos pályám befejeztével tovább él bennem az a vélemény és elismerés, hogy Kálmán Bátyám vezető és összetartó erejének a kezdeti nehéz időkben fontos és tartamos szerepe volt a saját életemben elért sikereiben. Ezért örülök, hogy ezúttal is alkalmam van szívből jövő köszönetemet kifejezni.

Tisztelettel, Jandó Tibor.

A Magyar Köztársaság Elnöke

Dr. Koller J. Kálmán
erdőmérnöknek, a British Columbia Egyetem
volt dékánjának

a kanadai magyarság érdekében,
a magyar mérnökök szakmai hírnevének
örögblítésében végzett tevékenysége
elismeréseként

**a Magyar Köztársasági Érdemrend
Tisztikeresztje**

kitüntetéssel adományozom.

Kelt Budapesten, 2002. évi május hó 10. napján.

Kovács

“MR. CHANCELLOR, when history collides with academic life, the impact can transform the everyday into the inspirational.

Kalman Joseph Roller was the dean of the Sopron Forestry School in Sopron, Hungary when the Hungarian Revolution began in 1956. Rather than live under the tyranny of totalitarianism, Dr. Roller in an extraordinary display of courage and determination, led faculty, students, and their family members in an escape across the Austrian border. There, he reformed the faculty in exile and appealed for help in re-establishing the school. Only Canada was prepared to receive the entire faculty.

In 1957 these almost 200 individuals immigrated to Canada and affiliated with the UBC Faculty of Forestry. Here, students were allowed to complete their studies as one academic body and in their own mother tongue, fulfilling Dr. Roller's vision of continuity. Dr. Roller continued to serve as dean of the Sopron Division of Forestry within UBC's Forestry Faculty. Sopron graduates from UBC distinguished themselves academically - nearly one third took graduate degrees and assumed academic positions in faculties of Forestry throughout Canada and the U.S.

But Dr. Roller's career did not begin or end with this unique historical achievement.

He obtained his undergraduate degree in Forest Engineering in 1937 and his doctorate in Forestry in 1954, the year he was named dean of the Faculty of Forestry at the University of Sopron. After settling here at UBC, Dr. Roller earned his Master of Science degree in Plant Genetics in 1967. He became a research scientist at the Canadian Forest Research Institute in Winnipeg and Fredericton until his retirement in 1978 as one of Canada's most distinguished forest scientists.

His career includes international projects in South America and Holland. He revised Canadian reforestation methods, particularly for fast-growing trees, and created a new classification method for natural and hybrid poplars. The author of many academic papers, Dr. Roller also wrote two books that told the story of the foresters exodus from Hungary.

For restructuring and rebuilding the Sopron University in Hungary, Dr. Roller received the National Order of Professional Merit from the Hungarian Government. He holds the distinction of being an honorary member of the Association of British Columbia Professional Foresters and has been named to the National Science Foundation.

Mr. Chancellor, for his outstanding achievements as a scientist and educator and his unique achievement as a humanitarian, I ask you to confer the degree Doctor of Science, *honoris causa*, upon KALMAN JOSEPH ROLLER.”

Martha Piper, a British Columbian Egyetem elnökének ajánlása Roller Kálmán díszdoktorrá avatásakor.

Martha Piper a UBC elnöke Roller Kálmán vállára helyezi a disztoktori palástot amint William L. Sauder a UBC Kancellárja gratulál a kitüntetéshez.

Roller Kálmán a UBC díszdoktora köszönő beszédét mondja. Mögötte ülnek az egyetem méltóságai.

UNIVERSITAS COLUMBIAE BRITANNICAE

OMNIBUS AD QUOS HAE LITTERAE PERVENERINT, SALUTEM:
NOVERITIS NOS CANCELLARIUM PRAESIDEM AC SOCIOS UNIVERSITATIS COLUMBIAE
BRITANNICAE NE INGENIUM MORESQUE PRAESTANTISSIMI AC DOCTRINA SINGULARIS
HONORE MERITO AC DEBITO CAREANT VIRUM PRAECLARISSIMUM

KALMAN JOSEPH ROLLER

TITULO GRADUQUE SCIENTIAE DOCTORIS ADORNANDUM DECREVISSE.

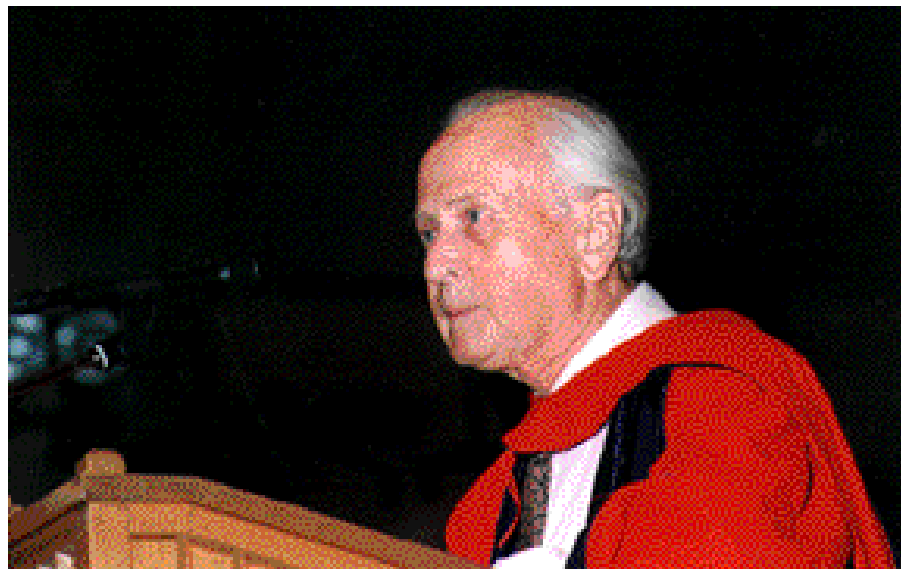
CUIUS REI IN FIDEM, CANCELLARIUS ET PRAESES SUAM UTERQUE MANUM
UNA CUM COMMUNI HUIUS UNIVERSITATIS SIGILLO APPONANT PRAECEPIMUS.

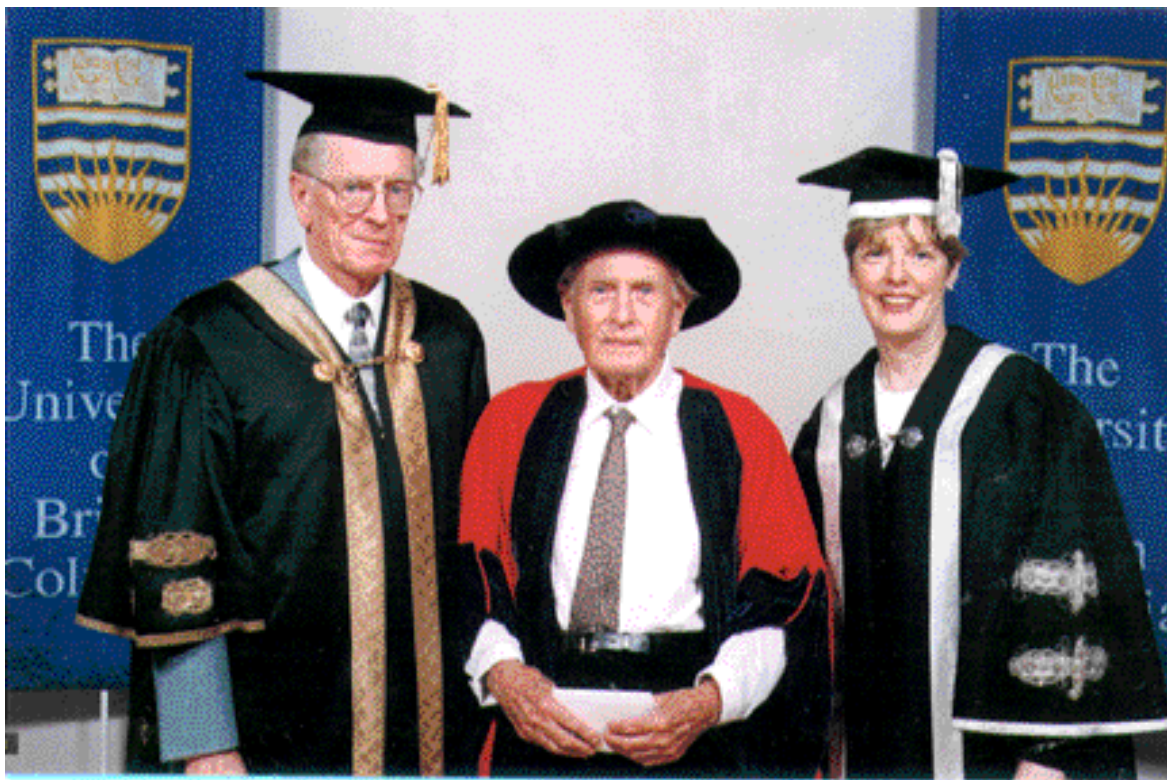

DATAE IN COMITIIS SOLLEMNIBUS DIE SECUNDO MENSIS
IUNII ANNO DOMINI MCMXCIX

W. L. Fauder
CANCELLARIUS

Harold Piper
PRAESES

A kitüntetett és a kitüntetők. Roller Kálmán, William L. Saunder és Martha Piper között.

A UBC elnök Aglája néninek is gratulál.

Az újjonnan kitüntetett pár két volt diákja, Baraksó János és Palkovics János között.

A hivatalos ünnepség után volt diákjai körében.

“Madam President, Faculty, Honored Guests, Members of the Graduating Class, Friends and Families

It is my honor and privilege to be here and to accept this symbol of praise and respect. I would like to thank all the professors and students of the former Sopron faculty for their support and strong belief in freedom, and also to the many former administrators and professors of UBC who were instrumental in the success of the Sopron initiative.

Forty-two years ago I stood here, with my compatriots, as newly accepted members of the UBC faculty and student body. It was a wonderful occasion, when the Hungarian Forestry Faculty from Sopron, was celebrated. It included 150 students and 25 professors who immigrated to Canada after their escape from oppression. The UBC opened its arms and welcomed us in a time of need.

My 42 years as an educator provides me with some insights to act as a messenger from 1956, and perhaps to provide some advice for the future.

I have taken much courage from those wonderful people who taught me about the Canadian heritage. These included great men from UBC like President MacKenzie, Dean and Deputy to the President Geoff Andrews and dean George Allen of the Forestry Faculty at that time, and also some eminent politicians such as former Prime Ministers Lester Pearson and John Diefenbaker.

The personalities of these great men and my personal contacts with them were great influences on my views of the Canadian culture and ideology.

I learned from these people that there is nothing more important than the love and faith of the Alma Mater to maintain high university moral. Also, I learned about the honest professional society that can be produced through the nurturing and support of intellectual men and women.

My message to the coming generation is: remain faithful and honor your ancestors, those that laid the foundation of your educational system, and those that built this new society in which you can develop to your full potential. Continue the honesty, the search for truth, and the fight for a moral and ethically sound society that your ancestors struggled to uphold.

I thank you, Madam President for the invitation to this remarkable gathering. I am extremely honored to be here, and on behalf of the Soproners, I would like to express again my very sincere thanks to this great University.”

Roller Kálmán köszön_ beszéde díszdoktorátusi avatása alkalmából, 1999 június 2-án.

Tisztelt Dékán Úr! Szívből kívánok jó egészséget és még nagyon hosszú boldog életet kilencvenedik születésnapja alkalmából.

Annak ellenére, hogy 1988-ban, azt merem nyilatkozni Sopronban, amit a mai napig vélek, hogy "többen a Szerkesztő Bizottságból nem értettünk egyet Dékán Úr Kanada ellenes kitételeivel" a Sopron Chronicle (1986) című könyvben, szeretnék hálás köszönetet mondani azért a fáradságot nem kimélő munkájáért, amit 1956 novemberétől 1961 májusáig végzett annak érdekében, hogy 141 a mintegy 200 diák közül sikeresen befejezze tanulmányait a UBC-n. Hiszem azt, hogy Dékán Úr erős akarata, hite, és kemény munkája nélkül sokunk pályafutása közel sem lett volna annyira eredményes és kielégítő, mint amilyen az lett.

Tisztelettel, Kozák Antal

KÁLMÁN BÁCSINAK

Nehéz elhinni: kilencven éves lenne?
Újra felidézem ötvenhatot.
Látom a száguldó gyorsvonatot,
amint halad a fagyos prérin át.
Benne a sok otthont vesztett diák
közelít az ismeretlen felé,
-s kétkedve néz az új jövő elé.
És mégis bíznak! - Volt, aki kézbe vette
a sorsukat, és szívügyévé tette,
hogy megmaradjanak igaz magyarnak,
kik a hagyománnyal soha fel nem hagynak.
Befejezhessék tanulmányukat,
s ne érezzék árvának magukat.
Igen, a dékánunk akkor élre állt!
Neki köszönhetjük, hogy otthon talált
a nagy családként élő társaság,
kik külön-külön is mint hasznos ág
érlelik sokféle gyümölcsüket.
Ki akkor felkarolta ügyüket,
tán nem is sejtí, tőle ki mit kapott.
Kívánunk boldog születésnapot!

* * * (Király Ilona)

1956 November 4-én orosz tankok elől menekülve léptem át szülőföldem határát egy szabadabb életre vágyva. Bár húsz éves koromban nem tudtam a jövő nehézségeit felmérni, de mégis olyan helyen akartam élni ahol nem a bizonytalanság és félelem vesz körül. Hazámat elhagytam de nemzeti hovatartozásom tudata örökre megmaradt bennem.

Büszke vagyok, hogy tanulmányaimat Vancouverben sikeresen befejeztem a British Columbiái

Egyetem, Soproni Erdészeti Fakultásán. Professzoraink az egyetemen a legjobb oktatók voltak és mindent elkövettek, hogy az erdőmérnöki és erdészeti alapokat tökéletesen elsajátítsuk és a gyakorlatban hasznosíthassuk.

Roller Kálmán dékán úr vezetése és tanári kara nélkül életem és jövőm sokkal nehezebb lett volna. Dékán Úr, Ön nemcsak professzorom volt hanem egy második 'szülőm', egy szociológus aki idejét nem sajnálva segített karitatív javaslataival, hogy egyéni nehézségeimet megoldjam. Ezt most írásban akarom lerögzíteni és személyesen megköszönni a sok fáradhatatlan munkát amit értem és mindannyiunkért feláldozott.

Az elmúlt 46 év amit ebben a szép országban, második otthonunkban töltöttünk igen hamar elszaladt és most mint nyugdíjas erdőmérnök kívánok boldog születésnapot, jó erőt és egészséget. Remélem lesz alkalom még itt Vancouverben újra találkozni a 'Soproni tölgyfa' árnyékában, amit Dékán Úr ültetett 1961-ben.

Tisztelettel, Jó szerencsét, Üdv az erdésznek, Szamosi Gábor

Kedves Kálmán Bátyám! Nagy tisztelettel szeretném a legjobbakat kívánni születésnapja alkalmából és köszönetet mondani az értünk tettékért. Az hogy nem kallódtunk el a nagyvilágban és nem egyedül kellett küszködnünk hanem együtt maradtunk, levizsgáztunk, megálltuk helyünket a munkában és megmaradtunk egymást megbecsülő közösségnek, azt szerintem Kálmán Bátyánk érdeme. Mégegyszer sok boldog születésnapot kívánok,

Bakó Jóska

Kálmán Bátyánk 90.-ik születésnapjára a magam és családom nevében, mely már a jövő hónapban nyolc unokát fog számolni, szívünk hálás melegével kívánunk minden jót és további jó egészséget. Hogy kényelmesen és jól élünk és hogy büszkén tekinthetünk vissza elmúlt hivatásos életünkre ezt nagymértékben Kálmán Bátyánknak köszönhetjük. Adjunk hálát a magyarok Istenének, hogy Kálmán Bátyánk 90.-ik születésnapját még itt együtt ünnepelhetjük. Kálmán Bátyánk kedves feleségének hálás kézcsókunkat küldjük és Kálmán Bátyánknak tisztelettel és hálával kívánunk “Jó Szerencsét”.

Jákóy Bandi (alias Ūrge), MSc, a Pacific Regional Soil Science Society elnöke.

Őszinte tisztelettel
gondolok igazgató úrra.
Születésnapja alkalmából
gratulálok, jó egészséget
és minden jót kívánok.

Tisztelettel, Rédey József

Kedves Roller Dékán Úr: Ez alkalommal szeretnék sok boldogságot, békés életet kívánni Dékán Úrnak Szeretném Édesapám (id.vitéz Vető Ferenc, Keszthely, 1987 december hó) verséből egy idézettel befejezni jókívánságaimat:

***“Mit Isten megalkotott
teneked nemzetem,
ez áldott valóságot
el nem ereszteted !***

***Ott vagytok-e nevelők,
Ahol a helyetek ?
Mindenhol társkeresők ?
Áldassék nevetek !“***

Tisztelettel, Vető László.

Kálmán bátyám, nagy örömmel értesültem közelgő 90.-ik születésnapodról. Gratulálok, légy szíves fogadd jókívánságaimat és köszönetemet amit tettél a soproni diákok érdekében.

Józsa József

Kedves Kálmán bácsi. Üdvözlöm 90.-ik születésnapja és a ‘Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje’ kézhezvétele alkalmából és el nem múló elismerésemet

fejezem ki amiért hosszú és termékeny élete alatt nem csak az erdészeti tudományokat mozdította előre hanem sok ember fejlődését is. Dr.Roller Kálmán kitartó szívóskodása tette lehetővé számunkra 1956-al kezdődően, hogy mint akadémiai szerv együtt maradhattunk, tanulmányainkat folytathattuk és sikeresen be is fejezhettük. Egész pályafutásunk alatt magunkon hordtuk a ‘Sopron’ nevet és szakmai sikereinkkel az Akadémiánk hírnevet gyarapítottuk.

1950-ben elkezdett soproni diákságomnak az ÁVH 1951 január 23-án hét évre megszakította. A ‘magyar ‘gulág’-ból való kiszabadulásom után pedig évekig mint ‘munkásosztály-ellenes’, ‘szocialista/kommunista társadalmi szemét’ csak mint segédmunkás élhettem. Ausztriába kerülésemtől hallottam először a soproni eseményekről és azonnal igyekeztem a St.Wolfgangi táborba ahová beléptemkor már tudtam hogy újra otthon vagyok. Bár elhatározásomat, hogy én ‘csak azért is’ erdőmérnök leszek, a kommunista börtönök és a várpalotai szénbányák sötéttségében sem adtam fel, de az hogy Kanadában, 1946 óta hosszútávú célpontomon, folytathatom tanulmányaimat, még hozzá magyarul és ott szerzek oklevelet, amit a világon mindenütt elismernek, a legkalandosabb álmaimban sem fordult elő. Minden úgy történt velem mintha a mindenható, a *deus ex machina* alakjában nekem tervezte volna személy szerint. Ezeknek eszköze és a terv végrehajtója Roller Kálmán volt. Összetartva az elanyátlanodott

diákhadat, megszervezve a tanári kart, Kálmán bácsi segített engem is hátsó lábaimra visszaállni, persze képletesen mert négykézláb sohasem jártam. Mindezért pedig nem a 'Sopron Divízió' hanem saját nevemben mondok itt el nem múltó köszönetet és Isten áldását kérem.

Üdv az erdészek, Homoky Pista

Roller Dékánra kívánom az Isten áldását. Az Ő ügyködése nélkül sorsom nem tudott volna ilyen jól alakulni.

Markó Csumy - alias Imre és Emery

Kedves Kálmán Bácsi;

A 90.-ik születésnapja alkalmából szeretnék kívánni jó egészséget, örömet és boldogságot. Ezúttal szeretném kifejezni őszinte köszönetemet azért hogy úgy engem mint a többi soproni diákot összetartotta és erős munkájának köszönhető, hogy itt telepedhettünk le Kanadában. Egyben köszönetemet fejezem ki azért is amit Édesapámért tett a második világháború után. Kézcsókom kedves feleségének, sok szeretettel ölelem,

Vlaszaty Dönci

Pár héttel ezelőtt kezdtem intézni a nyugdíjam folyósításhoz szükséges papírokat, mivel hatvanötödik születésnapom közeleg. A Kanadába való érkezésünk időpontjának igazolásához szükséges dokumentációt, a régi 'személyazonossági igazolvány'-t s benne az igazoló pecséttel "Halifax, February 16, 1957" csak hosszú keresés után találtam meg. Eltűnődve a 16 éves suhancot ábrázoló megfakult fényképen emlékezetem visszahozta a fél évszázaddal ezelőtti

szegénység, reménytelenség nyomasztó hangulatát. Jó volt ráeszmélni, hogy azok a reménytelennek tűnő évek után mire vittem itt Kanadában. Visszatekintve a megpróbáltatásokban bővelkedő elmúlt 50 évre, jó érzéssel tölt el a tudat, hogy megálltam helyem munkában és életben egyaránt, Feleséggel, Erikával négy gyereket neveltük fel nem kis áldozatok árán.

Életem ilyen kedvező alakulásához, Kálmán bátyám nagyban hozzájárultál avval, hogy 1957 tavaszán Powell Riverben lehetővé tetted, hogy csatlakozzak a soproni egyetemisták csoportjához. Sokszor politikai ügyeskedést kívánó, nem könnyű körülmények között segítetted elő tanulmányaink befejezését 1961-ben.

Kálmán bátyám, tiszta szívből köszöntelek 90.-ik születésnapod alkalmából, s kívánok még sok, egészségben gazdag születésnapot.

Tisztelettel, Józsa László

I am pleased to join your family, friends and colleagues in wishing you a very happy 90th birthday. As you celebrate this milestone, you can reflect with pride on a life and career dedicated to the Sopron Division in Vancouver. I thank you for your vision and leadership that helped me to overcome the great challenges facing me upon arriving to Canada. Thank you for your extraordinary contribution to all the success we have enjoyed in our adopted country. Best wishes for a wonderful birthday celebration and every happiness in the years to come.

Sincerely, Tibor Kocsis, Class of '61

Kedves Kálmán Bátyám! Szeretettel köszöntelek születésnapod alkalmából. További jó egészséget és hosszú, boldogságban teljes életet kívánok!

Safranyik Laci.

Kedves Kálmán bácsi!

Kilencvenedik születésnapja alkalmából fogadja szívből jövő jókívánságaimat és egyben hálás köszönetemet azért, hogy lehetővé tette egyetemünk létezését és továbbtanulásunk lehető segét Kanadában.

Üdv az erdésznek, Báthy István

Továbbtartó jó egészséget és még sok boldogságban teli évet kívánok Kálmán bátyánknak. Meggy_z_désem, hogy a 'soproni közösséghez való tartozás' volt korai emigrációs életem egyik legfontosabb meghatározója. Roller Kálmán volt a 'Kapocs' aki ezt a közösséget összetartotta.

Tisztelettel, Rétfalvi László

Szeretném kifejezni hálámat Dr. Roller Kálmán, volt dékánunknak: Köszönöm fáradhatatlan munkáját, hogy el_relátásával, józan gondolkodásával és intézkedéseivel lehet_vé tette kivándorlásunkat és menekült egyetemünk feállítását Kanadában, ezáltal erd_mérnöki oklevélhez segítve azokat, akik vállalták az ezzel járó nehézségeket. Ugyancsak hálásak lehetünk mindannyian, hogy könyvében dokumentálta a történeteket a jöv_ nemzedékek számára. Gratulálok, és meggy_z_désem, hogy munkájávak kiérdemelte a UBC diszdoktori elismerését, és a Magyar Köztársaság állami kitüntetését egyaránt.

Üdvözlettel, Pintér László

Kedves Dékán Úr! Kilencvenedik születésnapja alkalmából kérem fogadja szívből jövő gratulációmat.

Mint az ország összes egyeteméről kizárt osztályidegen, a Ganz Villamossági Gyár elektrom_szerésze, a szénatéri 'Szabó-bácsi csoport'-ban harcoló felkelő, 1956 november 4 után menekülnöm kellett Magyarországról. Kanadába érve, Tuskó Feri bácsi ajánlatára Dékán Úr felvett az egyetemre s lehetőséget adott hogy diplomát szerezzek. Az ön munkássága nélkül soha nem vittem volna ennyire az életben. UBC végzésemre építve megszereztem a 'Masters degree'-t. 1961-től 1987-ig, nyugalomba vonulásomig, a Newfoundlandi Provinciális Parkoknál dolgoztam. 1990-ben megkaptam a Federal-Provincial Parks Council által adományozott 'For Meritorious Service to Canadian Parks' kitüntetést. Eredményeimmel a Soproni egyetem jó hírét öregbítettem.

vitéz Draskóy György, Brit-Kolumbiai Vitézek Hadnagya

We wish you a very happy 90th birthday. We are ever grateful for the efforts and sacrifices you have made to keep our group together and to help us achieve our dreams to practice our profession in our new country.

Many happy returns on this special day from your grateful and - may we say - envious students from the Cariboo, British Columbia.

Ambach Mihály,
Szauer János
Krajczár Ernő.

Kedves Kálmán Bátyám,
Születésnapod alkalmából a jókívánságom mellett szeretném ismét kifejezni hálás köszönetemet azért, hogy lehetővé tette számomra egyetemi tanulmányaimat magyar nyelven megkezdeni Vancouverben. Az egy eszendő amit a "Soproniak kal" töltöttem megadta nekem azt a szilárd alapot ami szükséges volt ahhoz, hogy tanulmányaimat (biológia, limnológia) a továbbiakban angol nyelven sikeresen folytassam. Külön öröm volt részemre az elismerés amit a Magyar Kormánytól és a UBC-től kaptál.

Jó erőt és egészséget kíván, Kerekes Jóska

Kedves Roller Úr (Kálmán bácsi),
Örülök, hogy kollegáim, volt erdészársaim lehetővé tették, hogy egy pár sorral felköszönthessem 90.-ik születésnapja alkalmából. Tiszta szívvel kívánunk, férjemmel egyetemben örömteljes, egészséges és hosszú életet szeretett 'Aglája' és családja körében.

Volt soproni diákja, Nagyné Link Magda

Igen Tisztelt Kálmán Bátyám !
Visszatekintve a kilencven évre, az egy hosszú út volt tele viharos, de eredményes eseményekkel. Én csakis tisztelettel és megbecsüléssel emlékezhetem arra, hogy egyrészen magam is részese lehettem azoknak az éveknek. Felidézve a Ládi fu"részüzemet, Majláth jegenyesoros útját és a Bükk Hegység romantikus erdejeit amik a mi Soproni kapcsolatunkat meggazdagították. Most én boldog vagyok, hogy köszönhetem Kálmán Bátyámat kilencvenedik évében. A jó Isten éltesse azért a sok harcos munkásságáért amit értünk tett. "Jó szerencsét", és maradok tisztelettel mint hu" soproni öregdiákja;

Tóth Géza, ok. em., Vernon, British Columbia.

Kedves Kálmán Bácsi!
Örömmel hallottam hogy ez év márciusában ünnepli Kálmán Bácsi a 90.-ik születésnapját. Ez alkalomból nagyon sok boldogságot, erőt, egészséget kívánok magam és családom nevében

Bakos Tibor -volt harmadéves diákja.

Kedves Roller Dékán Úr!

Kilencvenedik születésnapja alkalmából kívánok jó egészséget és még sok boldog, örömtelyes évet kedves családi körében. Ez alkalommal szeretném ugyancsak megköszönni az Ön vezérloccsillagi irányítását az én életem útján,amin Ön indított el egy szép napsütöses nyári napon 1956-ban mikor levelével értesített, hogy felvetelt kaptam az Erdőmérnöki Főiskolába. Nagyon hálásan köszönöm,hogy az Ön bölcs vezetésével,a szülőfalumtól Vancouverig megtett hosszú út után nem tévedtem zsákutcákba vezető mellékutakra és 1961-ben büszkén ünnepelhettem 22 évfolyamtársammal mint diplomás Erdőmérnök. Üdv az Erdésznek,

Kurucz János "örökös balek"

Kedves Kálmán Bácsi!

Kilencvenedik születésnapjához a nejemmel mindketten szívből gratulálunk. További jó erőt és egészséget kívánunk. Ezúton szeretném hálámat és köszönetemet kifejezni azért a sok jó cselekedetért, amit értünk (a Soproni diákokért) és az Alma Mater-ünkért tett. Szinte apai gondviseléssel és bölcsességgel kezelte a közös és egyéni problémáinkat az 1956 november 4-ét követő nehéz időkben, Soprontól Vancouverig. Talán az Ön bölcs vezetésének a legnagyobb eredménye, hogy összetartott bennünket az új hazánkban, Kanadában, de emellett szülő hazánkhoz és ősi Alma Mater-ünkhöz is hűek maradtunk. Sok jó cselekedetének a maradandó hagyománya az is, hogy a Soproni Egyetem neve belevésődött a világ erdészetiének a történetébe. Biztos vagyok benne, hogy az Ön neve is belevésődött minden 56-os soproni diák szívébe. Isten éltesse sokáig! Jó szerencsét,

Balatinecz János

G. Campbell: Today we have with us in the gallery three very special people: Dr. and Mrs. Kalman Joseph Roller and Mr. Geza Benko. Dr. Roller has just received an honorary doctorate of science from the University of British Columbia in recognition of his outstanding achievements as a scientist and as an educator, both here in British Columbia and at the Sopron forestry school in his home country of Hungary.

Dr. Roller came to British Columbia in 1957, fleeing the tyranny and turmoil of the Hungarian revolution, bringing with him almost 200 of his faculty, students and their family members. He came to the only country that would accept his entire faculty; he came to Canada. These students were allowed to complete their studies in their own mother tongue within the faculty of forestry at UBC. Dr. Roller continued on as the dean of the Sopron division of forestry within UBC's forestry faculty.

I should say, hon. Speaker, that Dr. Roller also brought along four excellent sons, two of whom played soccer with me on a regular basis and seemed to kick the ball past me more than I kicked it past them. I also want to say that it's great to see that Dr. Roller has been honoured for his perseverance, for his integrity and for his exceptional contribution to British Columbia, to Canada and to Hungary. I hope we'll make him welcome.

Gordon Campbell, Brit-Kolumbia miniszterelnökének üdvözlő szavai Roller Kálmán látogatásakor a tartományi parlamentben, 1999 június 7-én.

Dr. Faragó Sándor, Rektor

Nyugat-Magyarországi Egyetem
Ady Endre u. 5
9400 Sopron

Tisztelt Rektor Úr!

A Brit-Kolumbiai Egyetem Erdészeti Facultás/ Sopron Divízió-ján 1957 és 1961 között végzett erdőmérnökök remélik, hogy a Nyugat-Magyarországi Egyetem Rektora és Rektori Tanácsa komolyan fontolóra veszi azon javaslatunkat, hogy díszdoktorátusi címet adományozzanak Roller Kálmán erdőmérnöknek, a Soproni Erdőmérnöki Főiskola 1953 és 1956 közötti igazgatójának, a Brit-Kolumbiai Egyetem Erdészeti Fakultás, Sopron Divízió 1957 és 1961 közötti dékánjának 90 éves életútján elért eredményei alapján.

Három -véleményünk szerint fontos tényező- szeretnénk megemlíteni javaslatunk megindoklására:

1. Roller Kálmánt, 'az erdészeti tudományok és egyetemi oktatás területén elért kimagasló eredményeiért' a Brit-Kolumbiai Egyetem 1999 június 2-án díszdoktorátussal honorálta.
2. Roller Kálmánnak, 'a kanadai magyarság érdekében, a magyar mérnökök szakmai hírnevének öregbítésében végzett tevékenysége elismeréseként' a Magyar Köztársaság Elnöke 2002 május 10-én 'a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje' kitüntetéssel adományozta.
3. A Sopron név erdészeti szakkörökben világszerte elismert és megbecsült lett. Véleményünk szerint nagy mértékben annak a szervező és összetartó erőfeszítésnek köszönhető amit Roller Kálmán tett emigrált diákjai érdekében 1956 és 1961 között. Ennek eredményként 140 diplomás magyar erdőmérnök került Kanada és az Egyesült Államok erdészeti szakterületeire.

A körünkben köztisztületnek és közszerzetnek örvendő idős dékánunk, véleményünk szerint nagyon kiérdemelte, hogy saját Alma Mater-ja is megtisztelje a kitüntetéssel. Szeretnénk remélni, hogy Tisztelt Rektor Úr és a Tisztelt Rektori Tanács támogatni fogja indítványunkat és intézkedéséről bennünket értesít.

Józsa László
Sopron Forestry Division UBC Alumni Association Elnöke
3503 West 42nd Ave.
Vancouver, BC.
Canada, V6N 3H5

Utóirat: Mellékelten küldjük időközi újságunk, a Kapocs különkiadását, amelyet tisztelt dékánunk 90.-ik születésnapjára állítottunk össze.

<http://www.geocities.com/soprondivision/>